

необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів. Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

За порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом. Будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом.

Інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом. Відносини, пов'язані з правовим режимом конфіденційної інформації, регулюються законом. Порядок віднесення інформації до таємної або службової, а також порядок доступу до неї регулюються законами.

Для належного захисту інформації необхідно обмежити до неї доступ. Обмеження доступу полягає у зменшенні кола осіб, яким відома закрита інформація. Інформаційна безпека відіграє важливу роль у забезпеченні життєво важливих інтересів будь-якої держави. Створення розвиненого і захищеного інформаційного середовища є неодмінною умовою розвитку суспільства та держави.

Гуманізація та лібералізація вітчизняного законодавства обумовили необхідність перегляду сутності та значення правового режиму інформації з обмеженим доступом, зокрема критеріїв формування переліку відомостей, що її становлять, умов та порядку надання таким відомостям статусу інформації з обмеженим доступом, адекватності заходів захисту і охорони тощо.

Реформи у сфері інформатизації, які проводяться зараз в Україні направлені на впровадження ряду важливих для держави автоматизованих інформаційних систем, мереж зв'язку і передачі даних, систем прийняття рішень тощо.

Розгалуженість правового поля у сфері захисту інформації на даний час не дозволяє регулювати відповідним чином суспільні відносини в цій сфері, забезпечувати надійний захист та охорону. Тому потрібно створити один єдиний документ, який би врегулював всі ці питання.

Проблемні аспекти договору Інтернет купівлі-продажу

Ільман Т.Ю., студентка 3-К курсу ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Мироненко В.П.*

Останнім часом неабиякого поширення набувають купівля та продаж товарів та послуг через Інтернет. Так, два найбільші електронні комерційні сайти Prom.ua і OLX.ua, у 2014, оприлюднивши результати своєї роботи за рік, відмітили 62% зростання кількості закритих транзакцій у порівнянні з 2013 роком, і це незважаючи на усі кризові явища, що мали місце в економіці у 2014 році в Україні [1].

Щоб уникнути неправомірних дій учасників відносин з приводу надання інформаційних послуг, забезпечити цілковиту безпеку, та захистити права споживачів, необхідно цей вид комерції регулювати. Довгий час регулювання цієї сфери залишалось прогалиною у вітчизняному праві, адже ні в Цивільному кодексі, ні в інших актах законодавства України немає норм, що регулюють

відносини купівлі-продажу через інтернет. Великим кроком вперед у цій сфері став прийнятий у першому читанні законопроект «Про електронну комерцію» від 15.10.2014 [2]. Він був прийнятий з урахуванням Директиви 2000/31/ЄС Європейського парламенту та Ради «Про деякі правові аспекти інформаційних послуг, зокрема, електронної комерції, на внутрішньому ринку» («Директиви про електронну комерцію») від 8 червня 2000 року [3] і є результатом багаторічних дискусій, що точаться і до нинішнього часу [4].

Зміст законопроекту дозволив виділити проблемні питання, які потребують вирішення. Так, законопроект пропонує визнати електронну форму угоди одним з підвидів письмової паперової форми, дозволити суб'єктам електронної комерції використати електронні форми і електронні комерційні повідомлення для здійснення угод на рівні з іншими, більше класичними формами і використати їх для звітності, ведення обліку і захисту прав сторін угоди. Електронні документи отримують силу письмових, і суди повинні бути зобов'язані приймати такий документ.

Крім того, проект запроваджує нові визначення: електронна комерція, електронний товар, електронне комерційне повідомлення, інформаційні електронні послуги, електронна торгівля, електронний підпис одноразовим ідентифікатором т.п. Запровадження таких термінів, у разі прийняття закону, потребуватиме їх закріплення у галузевому законодавстві, а саме у Цивільному кодексі.

Однією з позитивних новацій законопроекту є чітке розмежування відповідальності сторін електронної комерції і постачальників проміжних послуг (провайдери, ресстратори).

Іншими аспектами, що заслуговують на увагу є легалізація правил користування сайтом та закріплення рівності прав продавця і покупця. Розділ Terms of Use відтепер має набути юридичної сили. Передбачена законопроектом рівність прав продавця і покупця забезпечує рівність захисту інтересів обох сторін правовідносин. В документі також враховані й інші питання, які давно вимагали законодавчого закріплення, зокрема місце укладення електронного договору, електронний підпис одноразовим ідентифікатором тощо.

Незважаючи на певні зрушення в сфері регулювання електронної комерції, за умови надання цьому законопроекту юридичної сили, все ж таки можна прогнозувати певні складнощі у його застосуванні. Наприклад, суди можуть неоднозначно тлумачити термінологію і форми подання електронних документів в якості доказів, оскільки не визначено чіткої форми подання електронного документу. Крім того, є висока вірогідність того, що у споживачів може виникнути сумнів щодо реальної можливості довести своє порушене право за відсутності необхідної доказової бази. Ретельного доопрацювання потребує регламентація ведення бухгалтерського обліку з електронною формою документів.

Треба відмітити, що процеси правового оформлення відносин з приводу електронної комерції в Україні відбуваються в контексті активного прагнення ЄС встановити єдиний уніфікований електронний ринок і його правову регламентацію. Успішне законодавство в цій сфері забезпечуватиме сприяння процесам євроінтеграції України.

Список використаних джерел:

1. Ecommerce sites in Ukraine share their results [електронний ресурс] // Режим доступу: <http://ecommerceneews.eu/ecommerce-sites-ukraine-share-results/#more-3354> (дата звернення: 10.02.15) - назва з екрану.
2. Проект Закону про електронну комерцію [документ .doc]// Верховна Рада України: офіційний портал. - Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=47409 (дата звернення: 10.02.2015). - назва з екрану.

3. Директива 2000/31/ЄС Європейського парламенту та Ради «Про деякі правові аспекти інформаційних послуг, зокрема, електронної комерції, на внутрішньому ринку» [електронний ресурс] // Верховна Рада України: офіційний портал. - Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_224 (дата звернення: 10.02.15). - назва з екрану.

4. Шість головних тез проєкту про електронну комерцію, Liga.net, коментар Дмитра Гадомського [електронний ресурс] // Юсцутум: Адвокатское объединение. - Режим доступу: <http://juscutum.com/uk^ontent/шість-головних-тез-проєкту-про-електронну-комерцію-liganet-коментар-дмитра-гадомського> (дата звернення: 10.02.15) - назва з екрану.

Плагіат як вид порушення авторських прав: проблеми відповідальності

Льченко О.В., студент ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Мироненко В.П.*

На сьогодні існує багато проблемних аспектів пов'язаних з охороною права інтелектуальної власності. Одним з порушень цього права є плагіат. З огляду на те, що Україна прийняла курс на європейську інтеграцію, ця проблема набуває все більшої актуальності, адже у країнах Європи першим кроком у подоланні корупції є боротьба з плагіатом [9]. Наприклад, у 2011 р. німецького міністра оборони Карла-Теодора цу Гуттенберга, звинуватили в тому, що в його кандидатській дисертації було 23 порушення авторських прав, і його зобов'язали подати у відставку та сплатити штраф у розмірі 20 тис. євро [5]. У США кожен навчальний курс розпочинається з лекції про необхідність дотримання авторських прав та плагіат, як правильно використовувати цитування та робити посилання [9].

Що ж таке плагіат, і як українське законодавство захищає авторські права від нього? У глумачному словнику української мови зазначено, що плагіат - це привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання в своїх працях чужого твору без посилання на автора. Твори, написані одними особами, але надруковані іншими під власними прізвищами без змін чи з певною переробкою, повністю або частково - плагіати [8]. У ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» плагіат визначено як оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору [1].

Останнім часом набув поширення так званий «маскований» плагіат, який виявляється у компіляції і перефразуванні. Компіляція - це використання твору не в повному вигляді, а частинами, які можуть поєднуватися у різному порядку. Перефразування - це формулювання чужої думки своїми словами. Зрозуміло, що це порушення авторських прав, проте українське законодавство чітко не закріплює відповідальності за такий вид дій. Згідно з ч. 3 ст. 8 Закону України «Про авторське право і суміжні права» правова охорона поширюється тільки на форму вираження твору і не поширюється на будь-які ідеї, теорії, принципи, методи, процедури.

Симонян Ю.Ю., дослідниця в галузі інтелектуального права, пропонує таку класифікацію видів плагіату: повний, частковий, прямий, опосередкований та смисловий. Повний плагіат - це зумисне привласнення авторства на твір у повному обсязі; частковий - використання в усіх працях частин або уривків з чужих творів без зазначення імені автора або без оформлення уривку відповідно до вимог цитування; прямий - передбачає привласнення на чужий твір або уривки, що використані без змін; опосередкований - привласнення авторства на чужий твір або його уривки, що попередньо були видозмінені плагіатором; смисловий - переказ авторського тексту іншими словами [7, с. 152].